

Скарбничка

Дитяча газета

Дружба

Тимко йшов з татом додому. Хлопчик зауважив, що біля його будинку було гамірно, адже гралися діти.

Тимко був дуже сором'язливим. У нього було гарне бажання – знайти друзів. Батько знав, що Тимко хоче потоваришувати з хлопчиками та дівчатками, тому ввечері запитав у свого сина:

– Чому б тобі не піти завтра на вулицю погратися з іншими дітьми?

– Тату, я думаю, що вони не захочуть зі мною дружити.

– Ти все одно повинен спробувати. Я дам тобі пораду: помолися і попроси в Ісуса допомоги. Я впевнений, що завтра в тебе з'явиться багато нових друзів.

Тимко почав просити в молитві Ісуса: «Господи, я дуже хочу подружитися з тими дітками, яких я сьогодні бачив.

Будь ласка, допоможи мені завтра з ними потоваришувати. Амінь».

Наступного дня хлопчик невпевнено підійшов до своїх однолітків. Одна дівчинка побачила Тимка, підійшла до нього і сказала:

– Мене звати Богданка, а тебе як?

– Тимко, – сумним голосом промовив хлопчик.

– Ходімо, я познайомлю тебе з моїми друзями. Гайда з нами гратися!

Серце Тимка сповнилося радості, його запросили погратися! Він познайомився з Богданкою та іншими дітками.

Хлопчик пригадав слова тата.

Справді, головне – попросити у Господа допомоги, і Він допоможе вирішити будь-які наші проблеми.

Наталя Гунько

Ластівка

3

Пригоди шукачів

4

Ворчунья березка

6

Отруйні змії

7

Златоглазки. Кашалоты

8

Веселый English

9

Підкорювачі
вершин

10

Мелодія весни

Прозорі перлинки,
Весняні краплинки
На землю спадають,
З весною вітають
І любі співають:
«З неба на поле
Нас Творець посилає,
Землю спраглу, суху
Дощик цей напуває».

Тепер добра зернинка,
Маленька краплинка
Дасть добрий врожай.
Ця мелодія весни
Серце потішає,
І створіння все, мій Боже,
Тебе прославляє.

Алла Кривоносова

Мамині уроки

2

Звичайна
дівчинка
Аліса

5

Что за беспорядок?!

11

Мамини уроки

Дарья Максимовна объяснила классу новый материал.

– Ребята, в своей речи мы часто употребляем сравнения. Например, мы говорим: белый, как...

– Снег! – хором поддержали сравнение ребята.

– Правильно. Если я скажу: быстрый, как...

– Ветер! – молниеносно отреагировало несколько человек, как будто бы договорились.

– Молодцы, ребята, – похвалила учеников Дарья Максимовна.

– Вы же сами нам говорили, что мы носимся на переменке по коридору, как ветер, – объяснил Саша свой ответ.

Дарья Максимовна рассмеялась.

– Что правда, то правда. Ну что ж, давайте еще раз попробуем. Злой, как...

– Собака! – выкрикнул Жорик, сидящий за последней партой у окна. – На нашей улице много таких ворот, где висит табличка: «Осторожно, во дворе злая собака!»

Теперь уже рассмеялись все.

– А если сказать: нежный и любящий... – продолжала учительница.

– Как мама, – сладким голосом произнесла Иринка и даже прикрыла глаза, будто ощущая мамину руку, ласкающую ее кудрявую головку.

Да, это счастье, когда наши нежные и любящие мамы с нами и когда мы можем ощущать их доброту и ласку. Они учат и нас, своих сыновей и дочек, быть нежными, вежливыми и заботливыми. С самого раннего детства мамы с нами рядом. Их уроки кажутся незаметными, по сравнению с уроками в школе, но на самом деле они являются еще более важными. Мы не получаем за них оценки, мамы не диктуют нам диктантов и не требуют писать контрольные работы – разве только когда хотят нам помочь подготовиться по школьным предметам. Мама просто учит нас день за днем жить, и их школа называется школой жизни. В маминей школе нет каникул. Да их и никто не ждет. Ведь с мамой детям всегда хорошо! И как здорово, что мамини уроки останутся в нашей памяти на всю жизнь!

Сьогодні моя дорогенька матуся
Навчала мене розмовляти з Ісусом:
По-перше, від серця Його привітати,
Подяку за щирі турботи скласти,
Сказати про те, що хоч я і маленький,
Та люблю Його моє ніжне серденько.
А ще не забути прощення просити,
Бо всі ми вже змалечку вмієм грішити,
І потім просити про все, що я хочу.
Він слухає наші молитви охоче!
І якщо на те є свята Його воля,
Все дасть, що ми просим, –
на щастя та долю!

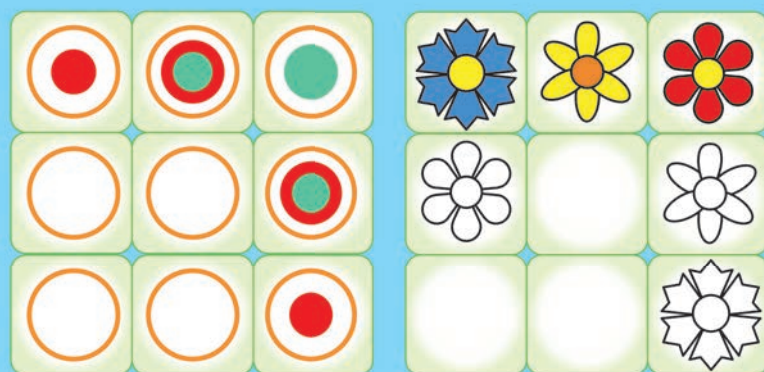
Подивись у календар –
Перший день весняний!
Взирає вже з-під хмар
Промінець жаданий.
Безліч мрій, мов ті пташки,
Розминають крила,
Незабаром залюбки
Наберуться сили.
Ну-мо, мрійники, мерщій
Весну зустрічати
Та в країну своїх мрій
Двері відчиняти.

Логіка

Розглянь малюнок та допоможи їжачку пофарбувати паркан.

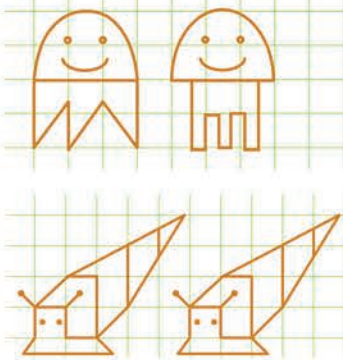
Домалюй порожні квадратики та контури.

Соедини линии и раскрась.

Нарисуй по клеткам

Лабиринт

Лев хочет напасть на беззащитную антилопу. Помоги ей спрятаться в высокой траве, но не встретиться со львом.

Розмалюй

Ластівка

Настала справжня весна. Ластівки – улюблені птахи моєї бабусі, ось і цього року вони завітали до її оселі. Крилаті гості заходилися майструвати гніздечко у хліву просто над яслами бабусиної корівки Мазуні. На подвір'ї відразу стало затишно та радісно, ніби ластівочки на своїх тендітних крильцях принесли спокій і тепло.

Згодом мама ластівка почала висиджувати яєчка, з турботою очікуючи своїх майбутніх пташенят. За кілька тижнів з'явилася пискотлива малечка, яка постійно хотіла їсти. У батьків пташенят побільшало клопотів. Тепер з ранку до пізнього вечора дорослі ластівки змушені годувати своїх малят майже без відпочинку.

Якось увечері, коли вже сутеніло, бабуся пішла доїти корівку, і, заходячи до хліва, вона ввімкнула світло. У цей час мама ластівка трохи забарилася і полетіла на світло до хлівця. Вона нагодувала своїх пташенят, але для найстаршого малюка їжі було замало,

тому ластівка вирішила знову полетіти на пошуки їжі. Тим часом бабуся вже видоїла корову і вимкнула світло, поспішаючи до хати. Та коли ластівка побачила світло у хаті, вона помилково полетіла туди, не підозрюючи, що вона летить не до хліва. Стара кішка Мурка, яка нібито дримала, враз підхопилася, почувши, що ластівка залетіла до хати. Мурка, не вірячи такому щастю, почала ловити пташку, яка була вкрай спантеличена своєю помилкою. Бабуся миттєво все зрозуміла. Вона вимкнула світло у хаті і покликала онуку Аріну на допомогу. Дівчинка ввімкнула світло у хліву, і перелякана ластівка полетіла вже у вірному напрямку.

Як добре, що небайдужість добрих людей допомагає оточуючим, а нерідко і рятує птахів, що потрапили у небезпеку. Ластівки запам'ятали щирість і доброту цих людей, а тому ще багато років поспіль щовесни прилітали до цієї оселі. Бабуся з онукою щороку радо зустрічали ластівок.

Сестра та змія

Австралія славиться гарними пляжами, високими скалами і – що не так привабливо та приємно – зміями.

Гіта жила в маленькому містечку, що знаходиться серед дикої та красивої природи. Одного разу бабуся вирішила повісити сушитися білизну і попросила Гіту принести шнурок.

Дівчинка вийшла і раптом почула поруч у траві тихе шипіння. Від страху вона стала як вкопана. Серед листя повзла отруйна коричнева змія, вона була з породи гадюк.

Гіта побачила, що в саду в пісочниці сидить її братик. Вона помітила, що він намагався своєю пухенькою ручкою щось дістати за огорожею. І він уже був готовий схопити отруйну коричневу змію. «Дідусю, – закричала Гіта, підбігаючи до балкону.

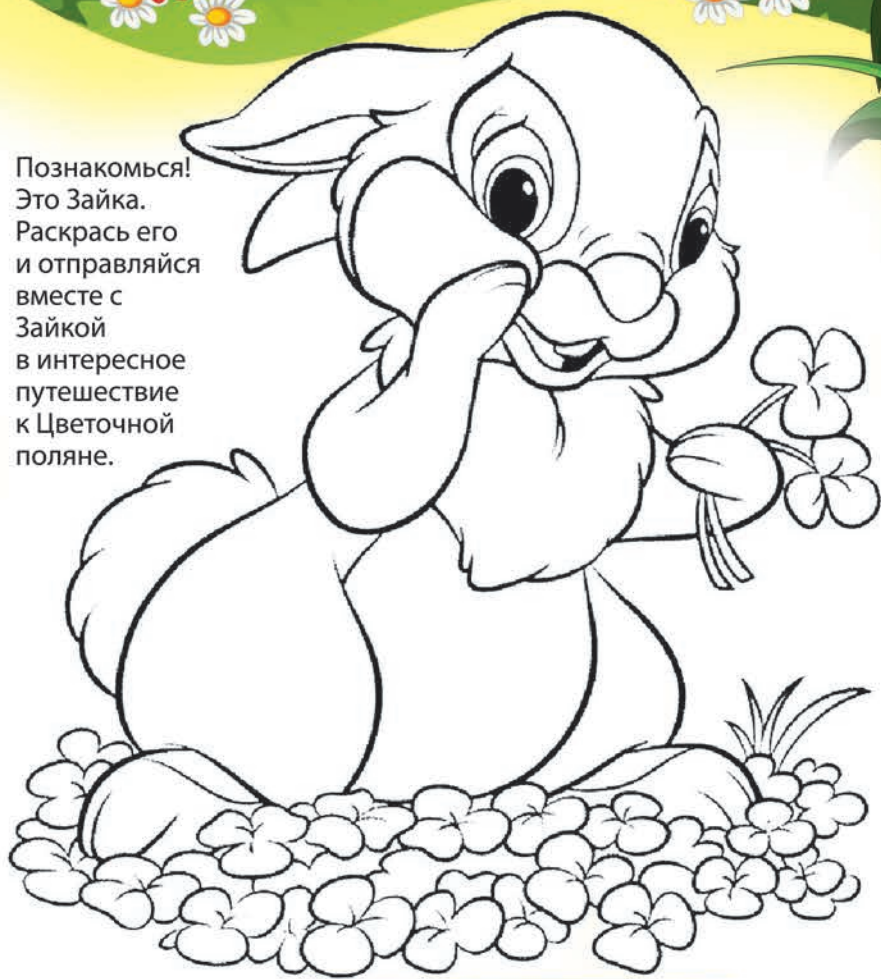
Вона схопила єдину зброю, яку могла знайти, мітлу. – Дідусю! Змія!»

Чоловік вийшов на балкон, побачив свою внучку і відразу ж поспішив назад в будинок. Гіта була в пісочниці, вона відштовхнула свого братика від гадюки і почала бити її своєю мітлою. Тварина намагалася відповзти. Дідусь вискочив із рушницею у руці. Невдовзі незваний гість вже не був небезпечним, а Гіта і її братик залишилися живими.

Потрібна неабияка мужність, щоб іти назустріч великій небезпеці, маючи в руках усього лише мітлу для спасіння чийогось життя. Але Гіта та Ісус мали таку мужність. Вони зустрілися віч-на-віч з отруйною змією, щоб врятувати інших. Ісус переміг не зброєю, а Своєю смертю на хресті.

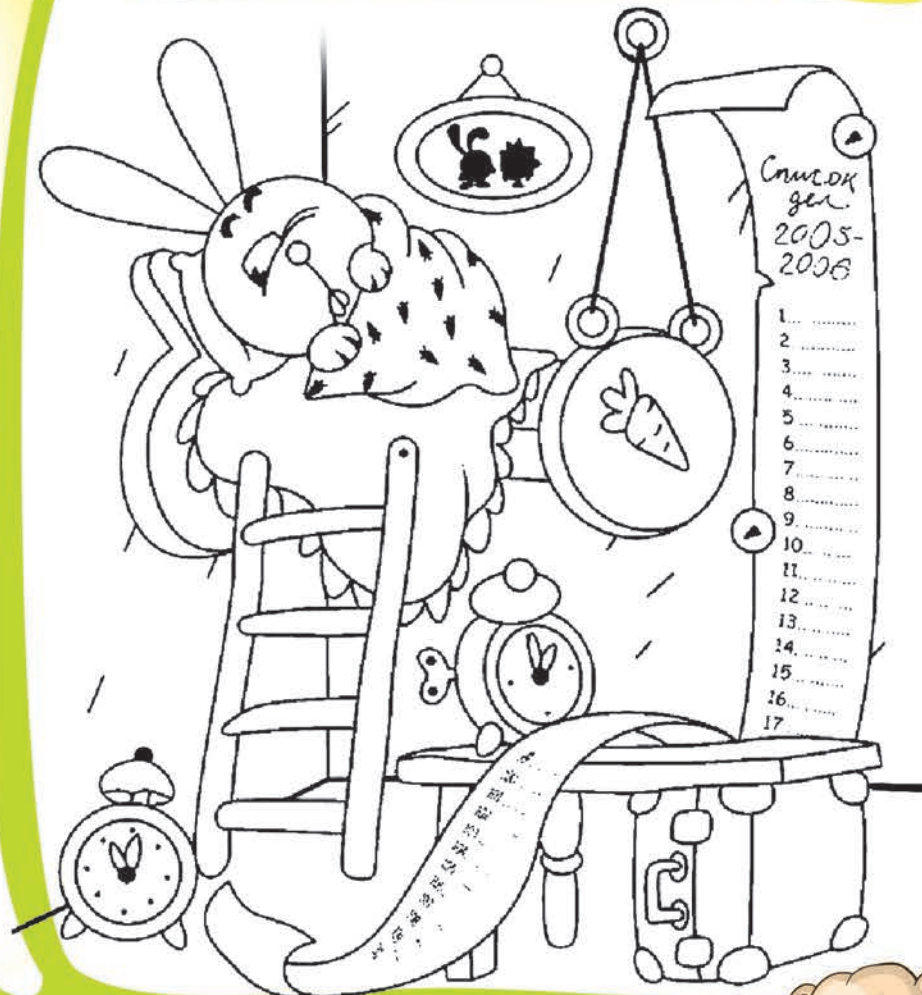
Цветочная поляна

Познакомься!
Это Зайка.
Раскрась его
и отправляйся
вместе с
Зайкой
в интересное
путешествие
к Цветочной
поляне.

1

Было прекрасное весеннее утро. Зайка проснулся, заправил постель, почистил зубы и решил позавтракать. Но он никак не мог найти морковку. Помоги Зайке. Найди на рисунке морковку и раскрась ее.

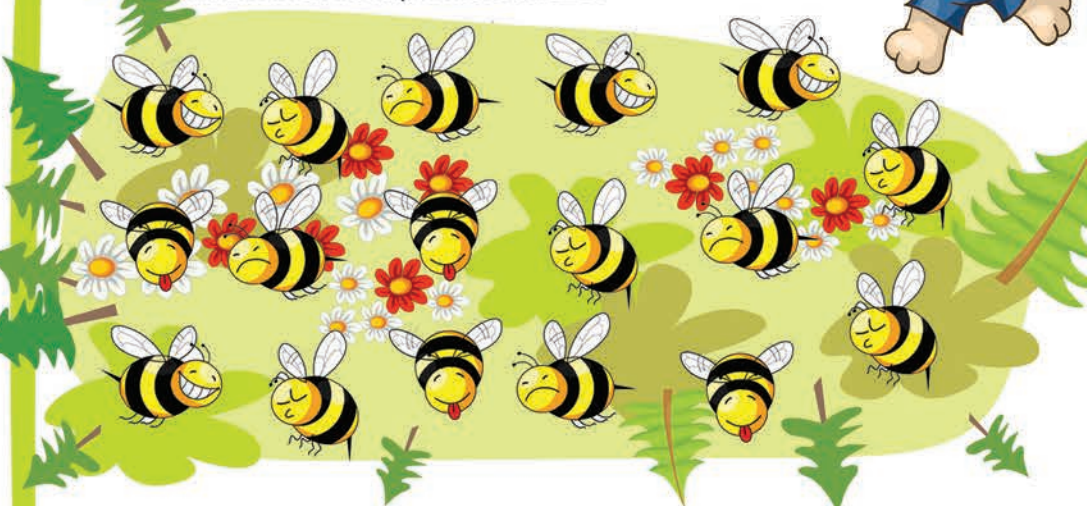
2

После того как Зайка позавтракал, он оделся и отправился в лес. Одень Зайку, и в путь.

3

В лесу Зайка увидел Мишку. Он спросил у него, как пройти к Цветочной поляне. Мишка ответил: «Помоги мне посчитать пчел, и я скажу тебе, куда идти». Каких пчел на картинке больше?

4

Мишка показал Зайке, где находится Цветочная поляна. Зайка быстро нашел дорогу. Он увидел, что поляна состоит из большого лабиринта, в конце которого был сюрприз. Помоги Зайке пройти лабиринт и найти сюрприз.

Звичайна дівчинка Аліса

Була собі дівчинка. Звали її Алісою. Вона звичайна дитина, дуже схожа на кожного з нас. Ходить до школи, грається на вулиці з друзями. Але в її поведінці є щось таке...

Якось мама попросила Алісу попідрмітати в хаті, дівчинка не захотіла. Натомість вона лежала в ліжку, гралася своїми ляльками. А варто сказати, що Аліса була неабиякою ласункою, дуже вже вона полюбляла щось смачненьке. І коли дівча попросило у мами щось солодке, то отримала таку ж відповідь, яку сама дала мамі кілька хвилин тому. Це спонукало Алісу задуматися. Вона зіскочила з ліжка, взяла віника і почала підмітати. Але річ у тім, як вона це робила. У хаті здійнялася справжня буря – переверталися стільці, крихти залітали під стіл, холодильник. Котик Мурчик від страху заліз під диван. Мама спробувала пояснити дівчинці, як потрібно правильно замітати. А вона їй

відповіла, що, мовляв, сама знає, як треба працювати. І взагалі, уже не маленька.

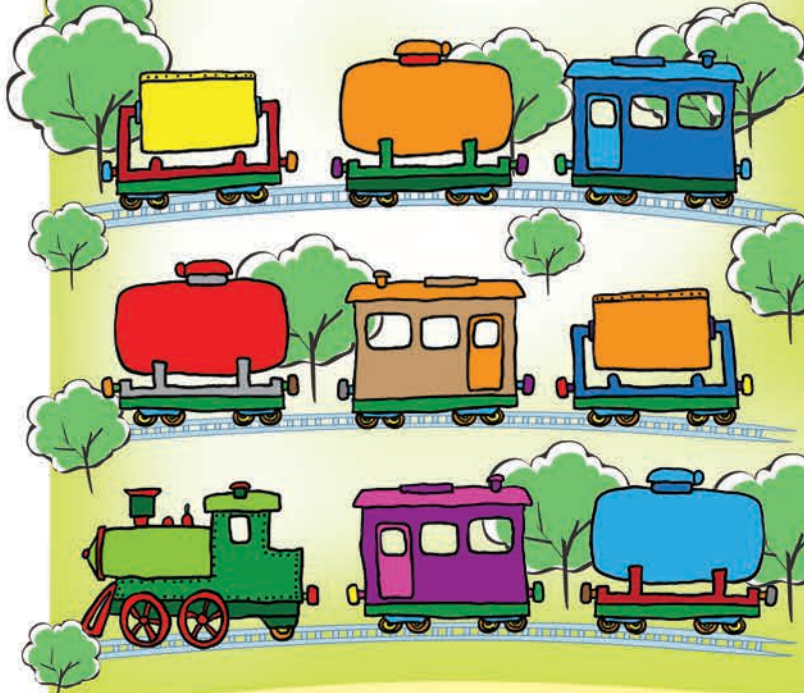
Ввечері Аліса не могла знайти свою ручку, щоб виконати домашнє завдання, бо вінником закинула її під диван, де й досі сидів Мурчик. Він аж вночі вибрався зі своєї схованки і цим налякав Алісу, яка на той час чомусь прокинулася. Дівчинка стала гукати маму, говорила, що їй страшно. І хоч мама нагадала донечці її слова, що вона вже не маленька, все ж сіла поруч на ліжко і гладила свою неслухняну дитину по голівці, аж доки та не заснула.

Може, і ви схожі на цю Алісу: не хочете допомагати батькам, а якщо, все ж беретеся за діло, то робите це абияк? Інколи говорите, що вже дорослі, хоч ваші вчинки свідчать зовсім про інше? Подумайте і намагайтеся щось змінити в собі, адже своєю поведінкою ви завдаєте болю рідним.

Калашник Таня 4 клас

Поезд

Прицепи вагончики к паровозу в правильном порядке.

Нарисуй каждому скворцу путь к его скворечнику. Напиши на каждом домике нужную цифру.

Старенька сусідка

Сусіди – це люди, які живуть поруч з нами. Вони вітаються один з одним, а коли це необхідно, сусіди приходять на допомогу. Такі відносини між людьми є правильними і завжди доречними. Та, на жаль, у великих містах люди можуть роками жити поряд і навіть не знати в обличчя своїх сусідів.

Родина першокласниці Оленки переїхала до нового будинку. Вже кілька місяців вони живуть у цій багатоповерхівці. Своїх сусідів вони зустрічають зрідка, деяких навіть ще не бачили.

Люди у великих містах завжди кудись поспішають, а тому інколи бувають байдужими до своїх ближніх. Навпроти квартири Оленки знаходиться квартира самотньої літньої жінки. Її звали Лариса Василівна. Це життєрадісна і завжди усміхнена людина. Діти Лариси Василівни вже давно дорослі, тому живуть окремо. Навідують стареньку лише зрідка.

Неприємна це річ – самотність. Найчастіше від неї потерпають люди похилого віку, які живуть у багатоповерхівках. Люди в таких будівлях не завжди спілкуються між собою. Тому старенькі люди мають досить обмежене спілкування. Як добре, коли сусіди розуміють стан таких людей похилого віку і не залишають їх на самоті.

Якось мама Оленки підійшла до своєї поштової скриньки і побачила, що зі

скриньки Лариси Василівни на підлогу впала вітальна листівка. Підняла її, щоб покласти на місце, і зрозуміла, що у старенької сусідки незабаром день народження. А вони навіть не здогадувалися про це. «Треба і нам привітати нашу сусідку», – подумала мама Оленки. Разом із донькою вони

зробили чудову серветку для іменинниці і спекли яблучний пиріг.

Ввечері вони завітали у гості до Лариси Василівни. Сусідка була дуже зворушена таким шанобливим ставленням. Від несподіванки вона ледь стримувала сльози. Своїх несподіваних гостей вона пригостила чаєм із варенням, а потім заспівала свою улюблену пісню. Виявилося, що вона має приємний голос і раніше співала у хорі. Очі у старенької сяяли радістю, вона ніби помолодшала на багато років.

Оленка і мама після цього випадку зрозуміли, що це так просто підтримати самотню людину, не дати їй відчути свою самотність. Наш Господь завжди піклувався про нужденних людей. Він зауважував у Слові, що краще давати, ніж щось отримувати. І це правда, Оленка з мамою переконалися в цьому.

Найди все слова

А	У	И	О	Р	Г	К	И	Т
Б	О	Ч	К	А	Т	Ф	Ш	К
Т	О	Б	С	Ф	Р	Е	У	Л
П	Т	А	Ф	Л	А	Г	У	С
Ю	П	Т	Ю	П	Т	Ю	Ф	Х
Ц	Г	Р	И	Б	Ч	Ш	К	А
П	Т	У	Л	С	Ш	А	Р	Ф
П	К	Л	О	П	А	Т	А	У

Светлана Гульченко

Ворчунья Березка

На небольшой поляне росли два дерева. Одно всегда радовалось, а другое дерево каждый день было чем-то недовольно.

— Доброе утро, Березка! Как спалось?

— Ой, опять мои бедненькие листики ночью замерзли. Такой сильный ветер был.

— Ну, Березка, не расстраивайся. А ветерок был слабенький, зато не жарко было.

— Конечно, для тебя он не сильный, ты же Дуб! А я незащитная, маленькая, хрупкая! — все время хныкала Березка.

Прошло время, а за горами начало подниматься солнышко.

— Какое теплое солнышко, так приятно греет листики, — радовался Дуб.

— Что? Какое оно приятное? Посмотри, сейчас мои листики начнут желтеть.

— Березка, ну не плачь! А хочешь... я своими ветками сделаю тебе тень?

— Тень? — вытирая слезы, спрашивает дерево. — Ну, давай!

Мощный Дуб, весь день нагибаясь, делал тень своей недовольной соседке. Только и слышно было:

— Правее! Ой, ой, а сейчас левее!

Но солнце, как будто специально, направляло свои лучи на Березку. С каждым часом лучи все ближе и ближе тянулись к дереву. На улице было очень жарко.

— Фу-у-у, пыль — раскашлялась Березка. — Что, теперь не дышать? Я же умру!

— Дорогая моя соседка! Пыль, которая поднимается, ты должна поглощать в себя, и благодаря этому люди будут дышать чистым воздухом.

— Не хочу ее поглощать, — расплакалась Березка. — Она невкусная, горькая.

Дуб очень расстроился. Он забрал свои ветки, а вместе с этим и тень исчезла.

— Ой, ой! Опять палит! Тень, тень, мне нужна тень!

Но Дуб не хотел больше помогать той, которая всегда ворчит.

— Солнце, зачем ты светишь? — говорит Березка. — Хорошо, если бы тебя не было.

Солнце все свои горячие лучи пустило на Березку и быстро скрылось за серыми тучами.

— Наконец-то солнце ушло! — радовалась Березка.

— Ты его обидела! — тихо произнес Дуб.

Мгновенье спустя ветер стал подниматься, дождь пошел! Ветки качало в разные стороны. Листья срывались и, крутясь, улетали в непонятном направлении.

— Меня сейчас с корнем вырвет! Помогите, помогите! — уносил ветер слова Березки.

Только под утро сильный ураган успокоился. На дороге лежали сломанные ветки деревьев.

Раньше всех проснулся Дуб. Он выравнивал Березку, которая еще крепко спала, распрямил ее помятые листики. И стал ждать солнца.

— Доброе утро! — вдруг, как будто вдалеке, услышала Березка.

Березка шире открыла глаза. Посмотрев на себя, а потом на своего соседа, тихо спросила:

— А почему я целая, а ты весь поломанный и поцарапанный?

Дуб промолчал. И тут Березка все поняла.

— Спасибо тебе, Дуб! Спасибо за то, что ты накрыл меня собой и я не умерла после урагана. Научи меня быть хорошей.

Дуб рад был услышать о том, что его соседка хочет исправиться.

— Видишь, поднимается солнышко? Улыбнись ему...

— А если у меня не получится?

— Получится! — мило улыбнулся могучий Дуб.

Березка улыбнулась, а в ответ и солнышко ей улыбнулось. После этого Березка подружилась с солнцем, с дождем и всегда радовалась жизни.

Ребусы

Разгадай и запиши ответ.

ответы _____

Емоції

Зобрази прояв емоцій котика, Андрійко та ведмедика.

Кроссворд

«Что есть в квартире?»

к в а р т и р а

Чарльз Миллс

Отруйні змії

Ця історія трапилася в Бангладеші.

Займаючись справами на подвір'ї, жінка побачила двох отруйних змій. З криком вона побігла в будинок до чоловіка за допомогою.

«Кобри! – закричала вона. – У нас на подвір'ї дві кобри».

Її чоловік теж злякався. Що їм робити? А якщо змії вкусять їх?

«Потрібно викликати змієлова, – запропонувала дружина, – він знає, як потрібно діяти».

Незабаром приїхав змієлов зі своїм помічником, і вони почали пошуки змій.

Ці люди ретельно все оглянули: двір, за пічкою, під ґанком, у всіх тріщинах, проте змії зникли.

«Можна, ми подивимося під підлогою? Для цього нам доведеться підняти дошки. Іноді змії ховаються саме там».

Тільки-но вони зняли першу дошку, як помітили двох змій, потім ще одну, потім ще одну і ще... Змієлов та його помічник продовжили розбирати підлогу в будинку. Коли вони завершили, то нарахували там понад 3 500 молодих кобр, а також багато зміїних яєць. Можете собі уявити, як це жити в будинку з такою кількістю отруйних змій, навіть не підозрюючи про це?

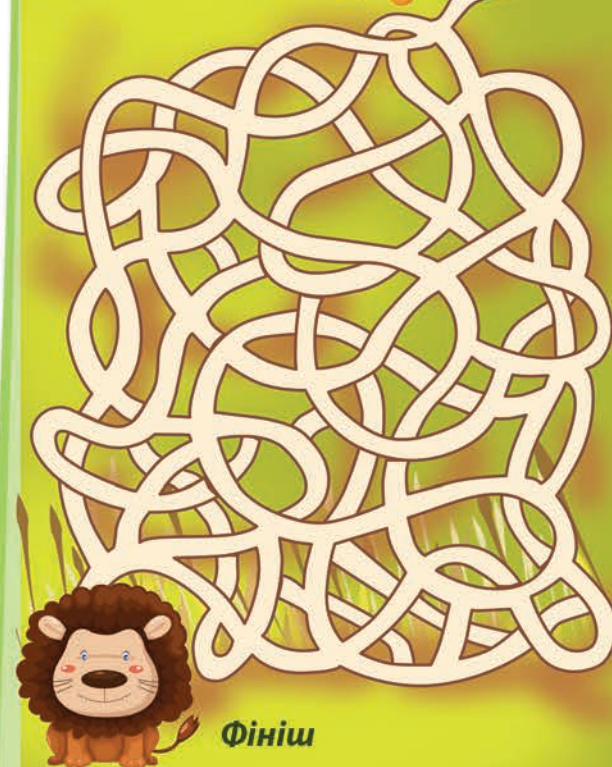
Інколи в нашому серці гніздяться непомітні для нас смертельні гріхи. Іноді ми можемо навіть і не підозрювати про них, та одного разу вони можуть «вжалити» нас.

Тож давайте будемо просити Бога, щоб Він звільнив нас від них.

Обведи лінійю голубого цвета птиц, зеленого — рыб, красного — насекомых.

Початок

Фініш

Господарочка

Фінікові кульки

Фінікові кульки містять лише два інгредієнти і є надзвичайно корисними! Ними можна поласувати в школі чи просто вдома потішити себе та рідних чимось солоденьким. Час приготування: 10 хвилин.

Інгредієнти:

- 1,5 склянки кокосової стружки;
- 1 склянка (200г) фініків без кісточок.

Спосіб приготування:

Крок 1. Розділіть кокосову стружку на дві половинки. Одну половинку засипте у блендер і додайте фініки.

Крок 2. Розмеліть у блендері ці інгредієнти протягом 3-4 хвилин.

Крок 3. З маси сформуйте кульки. 1 столова ложка – 1 кулька.

Обкачайте кульки у кокосовій стружці, що залишилася.

Ви також можете обкачати ці фінікові кульки у подрібнених горіхах, насінні кунжуту тощо.

Смачного

Златоглазки

Полет златоглазки

Помоги насекомому пролететь по цветочному лабиринту.

Златоглазка – очень красивое существо с золотистыми глазами и четырьмя светло-зелеными прозрачными крылышками, сквозь которые видны тоненькие нервюры. Эти насекомые около трех сантиметров в длину, но они приносят много пользы тем, у кого есть сад или цветник.

Самка-златоглазка обычно выбирает растение, на котором много тли. Там она выделяет нитевидное вещество. Подождав несколько секунд, пока вещество подсохнет, на его конец она откладывает яйцо. Таким же образом она размещает множество таких палочек с яйцом на конце.

Через 6-14 дней из каждого яйца появляется маленькое бледное существо с волосами по всему телу. У него есть щупальца, с помощью которых оно ест.

Когда эта личинка сползает

вниз по листу или ножке растения, она останавливается, чтобы высосать жидкость из тли, червецов, цикад, трипсов, клещей и других паразитов. Личинку златоглазки называют тлевым львом, поскольку она постоянно поедает тлю. По мере роста кожа златоглазки становится тесной, лопается и отпадает. С личинкой это происходит четыре раза.

Примерно через 10 дней взрослая личинка наматывает вокруг себя золотистый кокон. Эта стадия занимает две недели. Наконец кокон раскрывается, и из него появляется прекрасная златоглазка. Самки начинают процесс заново, и появляются новые златоглазки. Если вам встретятся златоглазки, не обижайте их, потому что они не причинят вам зла, но уничтожат многих насекомых, которые вредят растениям.

Кашалоты

Кашалоты – самые большие из зубатых китов – могут достигать 20 метров длины. У кашалотов огромная прямоугольная голова, на левой части которой расположено дыхало. Их внешность весьма своеобразна, поскольку голова кашалота составляет примерно третью часть их тела. У кашалотов небольшая узкая нижняя челюсть, усеянная зубами.

Существует три вида кашалотов, два из которых называются карликовыми. Кашалоты распространены по всему мировому океану и в прошлом были самой частой добычей китобоев.

Было время, когда на кашалотов охотились из беспалубных судов. Один человек

вспоминал, как однажды кашалот ударил о его лодку головой, затем отплыл и ударил снова, ломая доски и пытаясь ее потопить. Другой автор описывал, как кашалот высунул голову из воды и прыгнул на лодку, в результате чего лодка утонула, а мичман погиб.

Новорожденный детеныш кашалота достигает четырех метров в длину и весит около тонны. Его длина удваивается в течение первого полугодия – в период вскармливания. Удивительно, даже грустно, что мама охраняет своего малыша, даже если он умер. Детеныш обычно остается с мамой до двух лет, хотя для окончательного взросления кашалоту требуется около восьми лет и около сорока пяти лет, чтобы достичь максимальной длины. Они могут доживать до семидесятипятилетнего возраста. Их рацион состоит в основном из кальмаров и осьминогов.

Веселый English

Игра «Неправильные глаголы»

Speak

Run

Write

Buy

Find

Go

Hear

Give

Bring

Eat

Do

1 Sleep

Словарик:

Sleep-slept-slept —	спать
Do-did-done —	делать
Eat-ate-eaten —	есть
Bring-brought-brought —	приносить
Give-gave-given —	давать
Hear-heard-heard —	слышать
Go-went-gone —	идти
Find-found-found —	находить
Buy-bought-bought —	покупать
Write-wrote-written —	писать
Run-ran-ran —	бежать
Speak-spoke-spoken —	говорить

Правила игры:

поставь фишку на первый квадратик и назови три формы глагола. Проверь с помощью словарика. Если ты назвал формы правильно, двигайся на следующее поле. Когда ты попадешь на поле с картинкой, тебе нужно будет описать ее на английском языке. Например, у кота есть гитара, ему нравится играть на гитаре и петь. Ты можешь соревноваться с друзьями: кто быстрее дойдет до финиша, тот Знаток неправильных глаголов.

Нарисуй действия, которые обозначают глаголы

Run

Sleep

Eat

Write

Математика

Решите буквенные примеры.

$$\boxed{\text{Л}}\boxed{\text{А}}\boxed{\text{К}} - \boxed{\text{К}} + \boxed{\text{М}} + \boxed{\text{П}}\boxed{\text{А}} =$$

$$= \boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}$$

$$\boxed{\text{У}}\boxed{\text{М}} - \boxed{\text{М}} + \boxed{\text{Л}}\boxed{\text{И}}\boxed{\text{Т}} + \boxed{\text{К}}\boxed{\text{А}} =$$

$$= \boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}$$

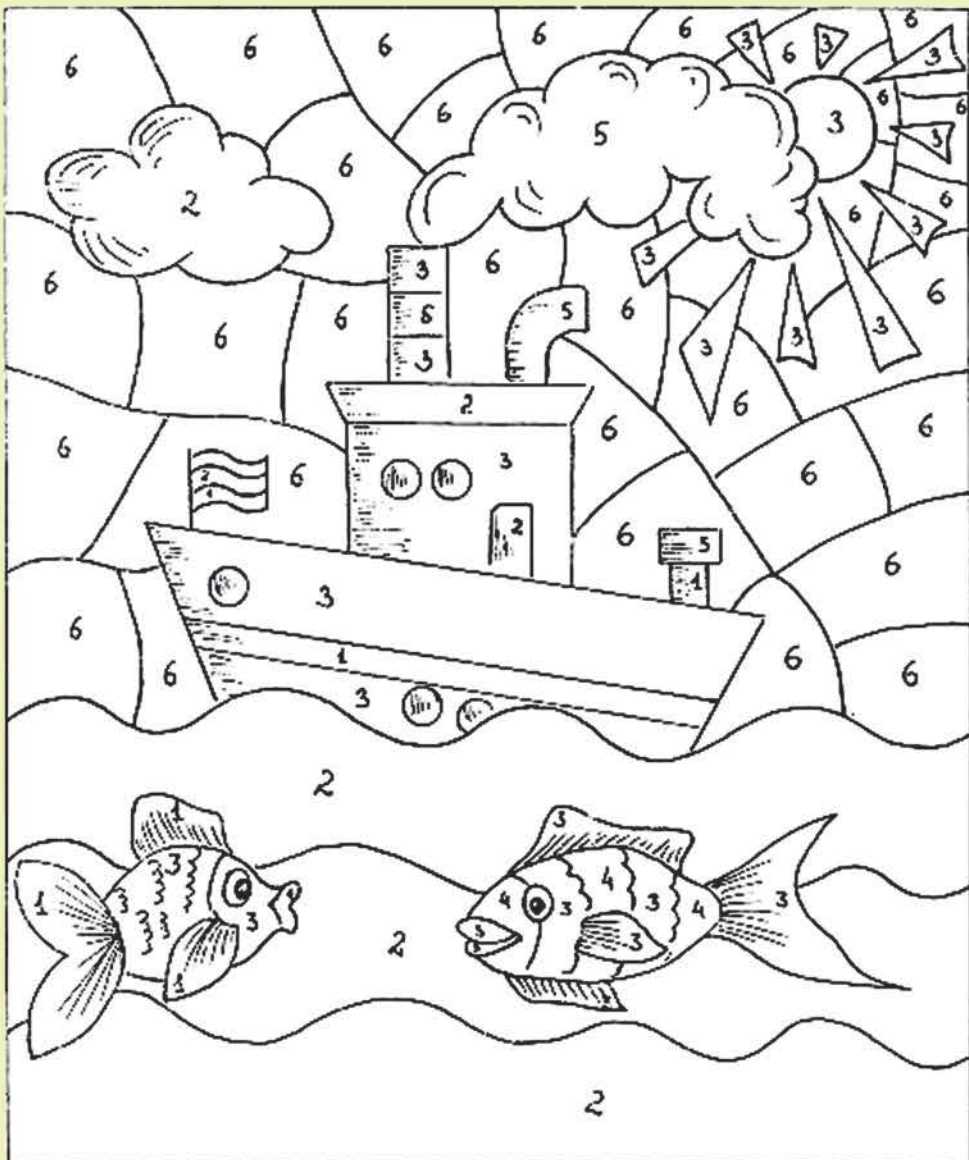
$$\boxed{\text{Б}}\boxed{\text{Е}}\boxed{\text{М}} - \boxed{\text{М}} + \boxed{\text{Л}} + \boxed{\text{К}}\boxed{\text{А}} =$$

$$= \boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}$$

Весна – подарунок від Бога,
Надії святий промінець.
Бурульками тане тривога,
І крига не крає сердець.
А як же малеча радіє,
Що знову прокинувся гай,
І все навкруги зеленіє,
І кличе: «Біжи та співай!»

Раскрась по цифрам

- 1 – красный ■ 3 – желтый ■ 5 – коричневый
■ 2 – синий ■ 4 – зеленый ■ 6 – голубой

Алла Кривоносова

Підкорювачі
вершин

Толик та Іванко – рідні брати. Завжди разом граються, щодня пізнають щось нове та цікаве. Як усі хлопчакі, полюбують усілякі пригоди. Особливо їм подобається разом ловити рибу. Брати живуть у гірському селі. Непода-лік знаходиться невелика гомінка річка. Ось тут вони залюбки про-водять свій вільний час.

Вже кілька місяців у їхньому селі проклада-ють нові сучасні дороги. За допомогою міцного каменю працівники-до-рожники зробили новий широкий міст.

І ось роботу було за-вершено. Усе каміння, що залишилося, лежало в одному місці, утворюю-чи велику кам'яну гору. Хлопцям вже давно хоті-лося підкорити цю верши-ну. Іван та Толик вирішили залізти на гору, для цього навіть склали план дій.

Хлопці взяли вудки і ска-зали мамі, що йдуть трохи порибалити.

Тільки відійшли від свого подвір'я, як швидко захо-вали вудки в куші. Потім подалися до кам'яної гори.

Спочатку все було до-бре. Не поспішаючи, хлопці потроху долали перешкоди, повільно про-суваючись угору. Інколи якесь каміння вислизало у них з-під ніг, ніби пробук-совуючи. Та хлопці на це майже не звертали уваги. Та раптом, коли до вер-шини залишилося кілька метрів, каміння почало ви-слизати постійно, а потім рух хлопців припинився взагалі. Усі спроби підня-тися хоча б на півкроку не

мали успіху. Згодом верхнє ка-міння почало осипатися і падати додолу. Толик зробив ще одну спробу, але нічого не вийшло. Сіре каміння знову вислизало, ніби втікало з-під ніг. У відчаї малий Іванко схопився за куш, який ріс просто серед каміння. Він почав плакати. Старший брат Толик зрозумів, що вони вчинили недобре. До того ж він старший, а отже, несе відповідальність за свої вчинки і за молодшого брата.

Не знаючи, що робити, Толик звернувся до Бога. Він знав єдину молитву, яку вивчив змалечку, – «Отче наш». Після молитви він промовив: «Боже, допоможи!»

Несподівано хлопці почули не-вдоволення мамин голос: «То-лику, ти що це тут робиш? Ще й брата взяв із собою...» Хлопці поглянули вниз – і від несподіван-ки аж роти відкрили. Унизу стоя-ла мама, у неї був невдоволення вигляд, а в руках були приховані вудки. «Як це мама здогадалася, де ми сховали вудки?» – промай-нуло в голові у Толика.

Враз ноги хлопців відчули твер-де каміння, воно вже не вислизало з-під ніг. Хлопчаки обережно спустилися зі штучної гори. Толик та Іван чесно все розповіли мамі, пообіцяли навіть не наближатися до тієї кам'яної гори.

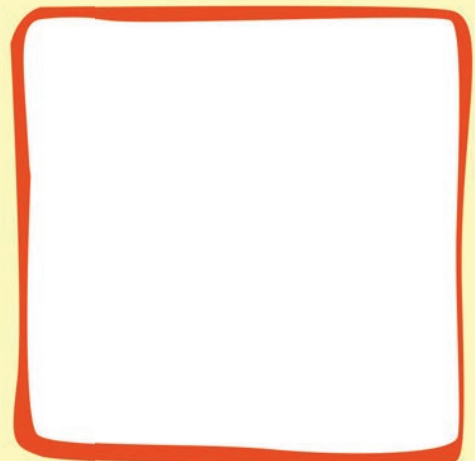
Слава Господу, що Він дав мамі мудрість вчасно піти на пошуки підкорювачів вершини, і все за-кінчилося добре. Наостанок мама запитала дітей: «Для чого вам це було потрібно?» На це бра-ти нічого не змогли відповісти. Справді, для чого витратити свій дорогий час на усілякі непотрібні і шкідливі речі? Адже, якщо поміркувати, є багато хо-роших і корисних справ, які ніхто не робить, окрім вас. Пам'ятайте про це, друзі!

Что за беспорядок?!

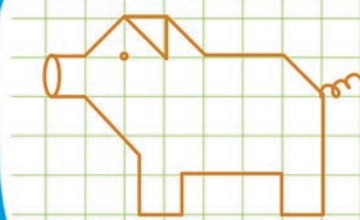

Длинная шея, Красные лапки,
щиплет за пятки,
беги без оглядки

Прочитай загадку.
Напиши и нарисуй ответ.

Нарисуй по клеткам

Джонатан и Джош шли по улице, останавливаясь у каждого дома, раздавая приглашения на концерт, организуемый их церковью. Ребятам нравилось это делать, хотя им не всегда приходилось легко. Некоторые люди были не очень – то любезны с ними, а другие захлопывали перед ними дверь.

– Посмотри туда, – вдруг сказал Джонатан, показывая пальцем на один из домов. Мусор, грязь заполняли пространство вокруг дома. Деревья и кустарники были в полном беспорядке.

– Как неприятно! Я не понимаю, почему некоторым людям нравится загрязнять чужие дворы.

Джош кивнул в знак согласия.

Подойдя ближе к этому дому, они увидели хозяйку, пытавшуюся навести порядок.

– Как ты думаешь, может, нам подойти? – спросил Джонатан. – Хотя я сомневаюсь, что у нее хорошее настроение.

В конце концов они все-таки решили поговорить с ней.

– Извините за беспокойство, мы раздаем приглашения на концерт, который будет проходить в нашей церкви. Мы хотим пригласить вас.

– Нет, спасибо, – резко ответила она, окинув их суровым взглядом.

Ребята развернулись и пошли назад, но что-то остановило их.

– Я же вам уже сказала, что мне это неинтересно, – увидев, что ребята возвращаются назад, сказала она.

– Еще раз простите за беспокойство, – сказал Джонатан. – Я подумал, что мы могли бы помочь вам навести порядок.

Женщина была удивлена, но все же с радостью приняла их помощь. Помогая этой женщине, они заметили, что ее плохое настроение улетучилось, а на лице появилась улыбка. Но больше всего они были рады, когда увидели ее в церкви на концерте.

Допоможі дівчинці зібрати квіти, які ростуть на полі. Скільки у букеті квіточок?

Следуя логике, раскрась домики и цветочки.

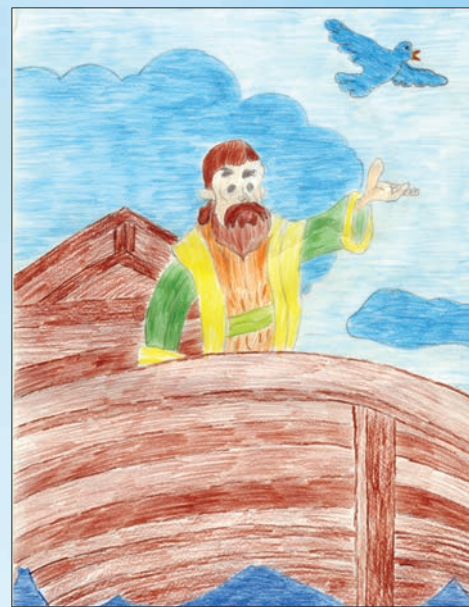
Ольга Хоміч

Ілона Винниченко

Олександр Набок

Марк Мартиненко

Аліна Ковлева

Михайло Староста

Віталій Волчецький

Юлія Сад

Дарина Мазан

Анна Котович

Ірена Нестерчук

Максим Дацький

Телеканал
«Надія»

В ГУСТАХ
ДОБРЯЧКА

14:20
Неділя

Шукайте ТК «Надія» в кабельних мережах, Інтернеті
і на супутнику Astra 4A: 5° в.д., 12 284V, SR 27.500, FEC 3/4

Тайсія Онуфрійчук

Малюнки читачів

Любі діти!

На адресу видавництва надійшла велика кількість ваших малюнків. На жаль, ми не в змозі відразу опублікувати всі ваші роботи. Чекайте їх в одному з наступних номерів.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Ольга Галюк

Єлізар Кузьменко

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право
редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування
ведеться лише на сторінках газети.

